

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Olgou Charvátovou v právní věci
žalobkyně: V.T., proti žalovaný: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18,
 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.4.2010, č.j.
 SV/2314/10

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň ze dne 15.4.2010, č.j. SV/2314/10 se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň k novému řízení a rozhodnutí.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se včasnou žalobou ze dne 15.6.2010, která byla téhož dne osobně doručena do podatelny Krajského soudu v Plzni, domáhá přezkoumání pro nezákonnost a vady řízení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen žalovaný) ze dne 15.4.2010 č.j. SV/2314/10, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen správní orgán nebo správní orgán I. stupně) č.j.: 5423/2010/KLT ze dne 25.2.2010 potvrzeno. Správní orgán I. stupně zamítl tímto rozhodnutím žádost žalobkyně o zvýšení příspěvku a péči, žalobkyni je nadále poskytován příspěvek v původní výši 2.000 Kč měsíčně.

Žalobkyně zdůvodnila žalobu tím, že s rozhodnutím nesouhlasí, že by se u ní jednalo o I. stupeň závislosti, že by potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při 17 úkonech dle vyhl.č. 505/2006 Sb., (dále jen vyhláška), potřebuje pomoc celkem při 23 úkonech dle této vyhlášky, jedná se o II. stupeň závislosti. Neouhlasí s posudkovým závěrem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV), detašované pracoviště Plzeň

ze dne 6.4.2010, dále má za to, že žalovaný správní orgán se nezabýval v odvolacím řízení její námitkou, kterou uvedla v odvolání. **Navrhla, aby soud po provedeném řízení soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému řízení a rozhodnutí.** Žalobkyně neúčtovala náhradu nákladů řízení.

K výzvě soudu, zda souhlasí s tím, aby soud o věci rozhodl bez jednání, žalobkyně uvedla ve svém sdělení ze dne 7.9.2010, že s tímto postupem souhlasí.

V žalobě žalobkyně připojila stejnopis napadeného rozhodnutí žalovaného a dále rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru sociální péče o dospělé, č.j. 19060/2009/KLT.

Žalovaný ve svém stanovisku ze dne 18.8.2010 **navrhl zamítnutí žaloby**, zrekapituloval průběh řízení. Žalobkyně pobírala příspěvek na péči ve výši 2.000 Kč měsíčně. Dne 23.10.2009 podala u správního orgánu I. stupně žádost o zvýšení tohoto příspěvku, bylo provedeno šetření dle § 25 zák.č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen ZSS) a bylo zjištěno, že žalobkyně potřebuje pomoc nebo dohled při 23 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Dne 10.12.2009 požádal správní orgán I. stupně Okresní správu sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Klatovech o posouzení stupně závislosti žalobkyně a správní řízení bylo přerušeno. Po doručení výsledku posouzení stupně závislosti žalobkyně se závěrem, že tato je osobu, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), proběhlo řízení, žalobkyni byla dána možnost, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Dne 25.2.2010 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, kterým byla žádost o zvýšení příspěvku zamítnuta, žalobkyně nadále bude pobírat příspěvek v původní výši 2.000 Kč měsíčně. Rozhodnutí se odvolává na výsledek posouzení OSSZ Klatovy. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí v zákonné lhůtě odvolala a pro potřeby odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR, pracoviště Plzeň se závěrem, že žalobkyně není osobou, která by dle ZSS byla závislá na pomoci jiné osoby ve II. stupni (středně těžká závislost), jde o osobu, která je považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v I. stupni (lehká závislost), přičemž tento stav existoval k 23.10.2009. Na základě tohoto posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí. Správní orgán se podrobněji vyjádřil k námitce žalobkyně, kterou uvedla v odvolání (nepřípustná reparace předchozího pravomocného rozhodnutí správního orgánu I. stupně z 25.2.2010), námitku považuje za nedůvodnou. Žalovaný trvá na tom, že při rozhodování vycházel z posouzení stupně závislosti žalobkyně na pomoci jiné osoby ze závěrů posudku PK MPSV ČR a přihlédl i k obsahu posudku OSSZ Klatovy (ve vyjádření nesprávně uvedeno OSSZ Domažlice).

Žalovaný k výzvě soudu, zda o věci samé soud může rozhodnout bez nařízení jednání se nevyjádřil, platí fikce souhlasu žalovaného.

Žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že spis mimo jiné obsahuje žádost žalobkyně o příspěvek na péči z 23.10.2009 na příslušném tiskopise, prohlášení o tom, že byla seznámena s právy a povinnostmi žadatele o tento příspěvek ze dne 27.11.2009, ručně vyplněný seznam úkonů péče o vlastní osobu Městského úřadu Klatovy (dále jen Měú Klatovy), odboru sociální péče o dospělé, ze dne 27.11.2009, žádost Měú Klatovy, adresovaná OSSZ Klatovy

z 10.12.2009 o provedení šetření dle § 25 odst. 2 ZSS se seznamem poskytovatelů péče a lékařů žalobkyně, informací o výsledku posledního sociálního šetření ze dne 27.11.2009, usnesení o přerušení řízení z 10.12.2009, výsledek posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči dle ZSS z 20.1.2010, ze kterého plyne, že u žalobkyně byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby I. (lehká závislost) s výčtem hodnocení úkonů péče o vlastní osobu. Vyrozumění účastníka správního řízení ze dne 10.2.2010 o možnosti vyjádřit se k podkladům před rozhodnutím.

Správní orgán I. stupně 25.2.2010 pod č.j. 5423/2010/KLT vydal rozhodnutí, kterým rozhodl o příspěvku na péči č.j. 1096/2009/KLT tak, že žádost o zvýšení stupně závislosti ze dne 23.10.2010 č.j. 23579/2009/KLT zamítl, žalobkyni bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 2.000 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno komu se příspěvek na péči poskytuje, výsledek sociálního šetření a zjištění potřeb žadatele OSSZ lékařskou posudkovou službou s tím, že žalobkyně splnila podmínky § 4 ZSS a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále jen DNSZ) potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, žalobkyně dle § 9 ZSS je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Rozhodnutí žalobkyni bylo doručeno 1.3.2010.

Proti rozhodnutí žalobkyně brojí **odvoláním** ze dne 10.3.2010, ve kterém uvedla, že se zamítnutím žádosti nesouhlasí, trvá na tom, že řádně prokázala, že její zdravotní stav odůvodňuje závislost na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. tedy, že potřebuje každodenní pomoc minimálně při 19 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. V odvolání vyjmenovala konkrétní úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti. Dále namítala nepřípustnou reparaci předchozího pravomocného rozhodnutí, má za to, že byly nedůvodně některé úkony vyřazeny a tyto konkrétně jmenuje. Není schopna celkem 23 úkonů a jedná se u ní o II. stupeň závislosti.

V odvolacím řízení žalovaný požádal PK MPSV ČR pracoviště Plzeň o vypracování posudku zhodnocením úkonů péče o vlastní osobu a hodnocením úkonů soběstačnosti k 23.10.2009, usnesením z 18.3.2010 bylo řízení přerušeno. Dne 6.4.2010 PK MPSV ČR, pracoviště Plzeň pod č.j. 2010/525-PL sdělila, že žalobkyně není osobou, která dle § 8 písm. b) ZSS je považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu II. (středně těžká závislost), ale jde o osobu, která dle § 8 písm. a) ZSS se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu DNZS žalobkyně nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, potřebuje však každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, přičemž stav existoval k 23.10.2009. Je odkázáno na to, že podrobnější informace o posouzení jsou obsaženy v posudkovém spisu, který vede PK MPSV dle § 16a zák. č. 582/1991 Sb., ve vztahu k § 17 zák.č. 500/2004 Sb., správního řádu(dále jen s.ř.), je připojeno hodnocení závislosti dle ZSS s vyjmenováním jednotlivých úkonů. Spisový materiál obsahuje vyrozumění účastníka správního řízení, o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 7.4.2010, které bylo žalobkyni doručeno 8.4.2010. Žalobkyně k vyrozumění ničež nedodala.

Ze sdělení plyne, že žalobkyně nebyla jednání PK přítomna a nebyla seznámena s posudkovým závěrem.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15.4.2010 č.j. SV/2314/10 bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. V odůvodnění je zrekapitulován stav řízení a mimo jiné je uvedeno, že žalobkyně pobírala příspěvek ve výši 2.000 Kč měsíčně, že podala k 23.10.2009 u správního orgánu I. stupně žádost o zvýšení příspěvku, na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby OSSZ Klatovy bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně 25.2.2010 shora citovaným rozhodnutím o zamítnutí této žádosti o zvýšení příspěvku a že nadále bude poskytován příspěvek v původní výši 2.000 Kč, je citován obsah odvolání. Žalovaná cituje §§ 7 a 11 odst. 2 ZSS. Konstatuje závěr sdělení PK MPSV ČR, kdy bylo provedeno šetření pro účely odvolacího řízení a závěry tohoto posudku s tím, že u žalobkyně dle § 8 písm. b) ZSS nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu II. středně těžká závislost, ale jde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. lehká závislost. Z důvodu DNZS nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, potřebuje však každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Stav existoval k 23.10.2009 a jsou vyjmenovány konkrétní jednotlivé úkony, které žalobkyně dle posudku nezvládá s tím, že podrobnější informace jsou obsaženy v posudkovém spisu vedeném PK MPSV ČR, pracoviště Plzeň. Má za to, že byl přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy v rozsahu námitek, které byly uvedeny v odvolání, odvolání bylo shledáno nedůvodným a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo proto potvrzeno.

Doručením žaloby Krajskému soudu v Plzni bylo zahájeno řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen s.ř.s.).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu z hlediska námitek uplatněných v žalobě a je vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se zabýval *ex offico* otázkou, zda napadené rozhodnutí správního orgánu, netrpí vadou, ke které soud musí přihlédnout z úřední povinnosti ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s. a zjistil, že napadené rozhodnutí touto vadou trpí, neboť je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Soud zjistil ze spisového materiálu, že posudek PK MPSV ve spisovém materiálu založen není, je zde založen pouze výrok odůvodnění ze dne 6.4.2010 s přehledem úkonů hodnocení závislosti dle ZSS v platném znění a příl.č. 1 vyhlášky. Soud dospěl k závěru při

hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které mu předcházelo, že soudu byl předložen neúplný spisový materiál. Žalovaný správní orgán rozhodoval na základě zcela nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgán ve smyslu § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyžádal posudek PK MPSV, výsledek posouzení však soud není schopen posoudit, neboť posudek se ve spisovém materiálu nenachází a stejně tak nelze posoudit obsah posudku z obsahu rozhodnutí, ze kterého lze pouze zjistit, že byla podána žádost o zvýšení příspěvku na péči, průběh správního řízení, k obsahu posudku je obecně odkázáno na výrok posudku ze dne 6.4.2010 a výčet nezvládaných úkonů. Je odkázáno na to, že podrobnější informace jsou obsaženy v posudkovém spise PK MPSV, který tato komise vede. Z rozhodnutí lze zjistit z konstatovaného závěru posudku, že jde o osobu, která je dle § 8 písm. a) ZSS považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby I. stupni (lehká závislost), neboť z hlediska DNZS potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ale nejde o osobu, která by se dle ZSS považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu, že by potřebovala pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a je vyjmenováno bez jakéhokoliv hodnocení, které úkony žalobkyně nezvládá. Z posudku plyne, že žalobkyně se jednání PK nezúčastnila a nebyla s posudkovým závěrem seznámena. Rozhodnutí nijak nereaguje na námítky žalobkyně uvedené v odvolání. Dle názoru soudu je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí a soud v tomto směru odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem týkající se obdobné problematiky, pobočka Liberec z 26.11.2008 č.j. 62 Cad 18/2008, rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) 6 Ads 25/2004-58, kde je stanoven požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku PK MPSV s tím, že je nutno, aby tento orgán se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na důchod podmíněný DNZS, tedy v daném případě na dávku dle ZSS. Soud poukazuje i na svůj rozsudek 17 Ca 41/2007-69 ze dne 18.2.2009 týkající se stejné problematiky a rozsudek NSS 3 Ads 48/2009-104 ze dne 22.10.2009, který byl vydán na základě kasační stížnosti žalovaného správního orgánu proti citovanému rozsudku a NSS v tomto rozsudku se neztotožnil s námitkami uvedenými v kasační stížnosti, poukázal na ustanovení § 118 zák.č. 108/2006 Sb., a trvá na tom, že v tomto řízení je žadatel oprávněn seznámit se se všemi shromážděnými důkazy, a to zejména s posudkem PK MPSV ČR a zdůraznil, že posudek této komise a posudek lékaře ÚP jsou stěžejními důkazy v těchto řízeních. K závěrům, zda tyto důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Soud poukazuje na to, že při hodnocení správními orgány tomuto nepodléhají odborné lékařské závěry posudků, znovu zdůrazňuje, že samotný účastník řízení se musí mít možnost ve správním řízení s posudkem seznámit, vznést k němu připomínky a námítky a navrhnout případně jeho doplnění, v této věci žalovaný správní orgán přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí v situaci, kdy neměl posudek vůbec k dispozici, spokojil se toliko s posudkovým závěrem PK MPSV, neprovedl žádné hodnocení samotného posudku z hledisek tak, jak bylo výše uvedeno. NSS trvá na tom, že je povinností správního orgánu vyžádat si od PK MPSV samotný posudek jako stěžejní důkazní prostředek a s posudkem dále nakládat jako s důkazem včetně provedení jeho hodnocení a poskytnutí

možnosti účastníků řízení s posudkem, jakož podkladem rozhodnutí seznámit. Krajský soud nemá povinnost tuto dokumentaci vyžadovat.

Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru sociálních věcí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň ze dne 15.4.2010 č.j. SV/2314/10 se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru sociálních věcí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň k novému řízení a rozhodnutí, neboť rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, soud je proto dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil. Správní orgán je vázán vysloveným právním názorem soudu § 78 odst. 5 s.ř.s. (výrok I. rozsudku).

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalobkyni proto, že v souvislosti s řízením jí žádné náklady nevznikly a náhradu nákladů řízení žalobkyně nepožadovala. Žalovaný správní orgán právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil a v řízení podlehl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a § 106 odst. 2 s.ř.s.).

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s. Kasační stížnost směřující pouze proti rozhodnutí o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí, je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.). Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s.ř.s. nebo důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s.ř.s.).

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 29.září 2010

JUDr. Olga Charvátová
samosoudkyně

